

Mrk Hur Vr Skugga
Carl Michael Bellman

Mörk hur vär skugga
(C.M. Bellman)

Till grålmakar Låfberg i storbhuset vid Dantobommen, diktad vid graven
Dedicerad till Doktor Blad

Am E7 Am E7
Mörk hur vär skugga, mörk, Movitz, mon fröre, inom ett märket sig slutar,
Am E7 Am Dm Am Dm Am E7 Am
hur guld och purpur i skoveln, den där, byts till grus och kl u ...tar.

C G
Vinkar Charon från sin brusande ålv,
Am E7 Am E
och tre gånger sen dödgrävaren sjålv, mer du din druva ej kryster.

Am E Am Dm Am Dm Am E7 Am
Dörfär, Movitz, kom hjälpl mig och vålv gravsten över vär sy ...
...ster!

Ack långtansvärda och bortskymda skjul under de susande grenar,
där tid och döden en skenhet och ful till ett stoft färrenar!
Till dig aldrig avund säkt någon stig;
lyckan, eljest uti flykten sä vig, aldrig kring grifternas ilar.
Ovån där väpnad, vad synes väl dig, bryter fromt sina pilar.

Lillklockan klämtar till storklockans dönn, låvad står kantorn i porten
och vid de skrålände gossarnas bän helgar denna orten.
Vågen opp till templets griftprydda stad
trampas mellan rosors gulnade blad, multnade plankor och bärar;
till dess den långa och svartkladda rad djupt sig bugar med tärar.

Så gick til vila, från slagsmåll och bal, grålmakar Låfberg, din maka,
där, dit ått gråset långhalsig och smal du ån glör tillbaka.
Hon från Dantobommen skildes i dag
och med henne alla lustiga lag. Vem skall nu flaskan befalla?
Torstig var hon och uttorstig är jag; vi å torstiga alla.